

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, FEBRUARY 25, 1964

STEV. LXII — VOL. LXII

NO. 39

Vojaške fantazije o vdoru v Sev. Vietnam

V Sajgonu, pa tudi v Washingtonu govore o pritisku na Severni Vietnam kot sredstvu boja proti komunistom v Južnem Vietnamu.

WASHINGTON, D.C. — Preteklo soboto smo dobili iz vietnamske prestolnice Sajgon par poročil, ki si tako nasprotujeta kot noč in dan.

Prvo poročilo pravi, da je položaj protikomunističnih čet naravnost obupen. Rdeči gverilci so uničili skoraj vse takozgane "tabore", kjer naj bi bili ponoči vietnamski kmetje, da jih ne bi gverilci mogli preganjati. V neki provinci je od 218 ostalo samo še 18 taborov, vse druge so komunisti že uničili. Na drugi strani postajajo okrajna mesta kar sama po sebi pravi tabori. Zunaj njih ni nobene varnosti več za protikomuniste. Se celo zveza med Sajgonom in letališčem v njegovi okolici ni več varna.

Pri takem položaju se vendarle širijo po Sajgonu govorice — tako trdi drugo poročilo —, da bo treba začeti s sabotažnimi akcijami v Severnem Vietnamu. Izvrševale naj bi jih čete sajgonske vlade po navodilih ameriških strokovnjakov. V Pentagonu vedo za te govorice, nečejo pa povedati, kako jih presojujejo.

Razumemo, da se naša ameriška kolonija v Sajgonu slabo počuti, posebno tisti njeni člani, ki imajo tam svoje družine. Komunistični teror zmeraj bolj pritiska nanje, zmeraj bolj se počutijo, kot da bi bili v oblegani trdnjavi. Taka stiska pa ne sme zapeljati nikogar v skušnjavo, da bi zadnje trenutke pred katastrofo koval še razne fantastične načrte, kako začeti državljansko vojno proti komunistom kar v okolici mesta Hanoja.

Taki načrti pomenijo željo, da bi znova začeli vojno proti komunistom ravno tam, kjer je pred dobrimi desetletji leti nisimo hoteli imeti in se radi tega umaknili v Južni Vietnam. Gverilska vojna v Severnem Vietnamu bi gotovo dala rdeči Kitajski povod, da poseže vanjo. Kaj pa tak poseg pomeni, smo videli v Severni Koreji; malo je manjkalo, da niso bile naše čete vržene v morje. Ali naj se to zopet ponovi?

Privatni pokojninski skladi imajo 66 bilijonov

WASHINGTON, D.C. — Po poročilu delavskega tiskovnika trenutno v privatnih pokojninskih skladih v Združenih državah preko 66 bilijonov dolarjev. Letno naraste ta vsota za nad 5 bilijonov dolarjev.

V nekaj letih bodo ti skladi prerastli vse ostale ustanove v pogledu razpoložljivih sredstev za gospodarske vloge.

Vremenski pravi: prerok

Večinoma jasno in ne tako mrzlo. Popoldne postopna pooblačitve. — Najvišja temperatura 32.

Enostransko dejanje in ukrep zapostavljanja!

Zastopnik jugoslovanskega zunanega ministrstva je izjavil, da bo Jugoslavija kljub odpovedi ameriške pomoči trgovala s Kubo.

BELGRAD, SFRJ. — Dušan Blagojević, zastopnik zunanega ministrstva, je na tiskovni konferenci dejal, da je Jugoslavija "kupovala z gotovino" v Združenih državah male količine vojaških potrebščin in da zato ukinitve te vojaške pomoči ne bo imela bistvenega pomena, izrazil pa je bojazen zaradi vpliva stališča, ki so ga Združene države s tem ukrepom pokazale v mednarodni trgovini v času, ko naj bi se ta rešila neenakosti, umetnih zaprek in političnih pogojev.

"Jugoslavija stoji trdno na stališču svobodne trgovine in plovbe v mednarodnih odnosih", je dejal Blagojević v imenu Titove vlade, nato pa pripomnil, da ustavitvi ameriške pomoči Jugoslavije zaradi njenega trgovanja s Castrovo Kubo: "Ta korak brez dvoma ni v skladu s temeljnimi načeli, ker predstavlja enostransko dejanje in ukrep zapostavljanja. Kazenski ukrepi zaradi trgovanja z drugimi deželami so danes anahronizem, ki slabo vpliva na proces popuščanja napetosti v svetu in razvoja prijateljskih odnosov v duhu mirnega sožitja."

Poročilo iz Washingtona pove, da je Jugoslavija ravno te dni izčrpala zadnja sredstva iz "kredita" \$2,000,000, ki so ji ga dale Združene države lani za nabavo vojaškega materiala, v glavnem rezervnih delov za orožje, ki so ga ji poklonile prejšnja leta.

Goldwater in Rockefeller se zopet "zblížujeta"

PRINCETON, N.J. — Po ugotovitvah Gallupovega zavoda za ugotavljanje javnega mnenja je padla podpora sen. Goldwaterja med republikanskimi volivci od 57 odstotkov v januarju na 44 odstotkov sedaj, Rockefellerjeva pa je v istem času porasla od 35 na 41 odstotkov.

— Angleži so zasedli Bermudsko otočje in ga spremenili v svojo kolonijo leta 1612.

Pakistan in Kitajska za tesnejšo povezavo

V poročilu ob zaključku razgovorov predsednika Pakistana s predsednikom kitajske vlade Ču-En-lajem, ki je bil na obisku v Pakistanu, se je Pakistan obregnil ob zahodno politiko v Aziji.

LAHORE, Pak. — Danes je Ču-En-laj končal svoj uradni obisk v Pakistanu, kamor je prišel pred 8 dnevi. V tem času je imel daljše razgovore s predsednikom Pakistana Ayoub Khanom v glavnem mestu Ravalpindiju. V skupnem poročilu o teh razgovorih je Pakistan pokazal, da ne misli več tako zvesto hoditi po poti zavezništva z Združenimi državami kot v preteklosti, ko je trdno stal tako v SEATO kot v CENTO, vojaških obrambnih organizacijah za jugovzhodno in Prednjo Azijo. Poročilo trdi, da sta Pakistan in rdeča Kitajska "odločno proti kolonializmu", obe državi sta tudi mnenja, da "obsežne vojaške priprave niso noben uspešen odgovor za mednarodne spore".

Pakistan se jezi na Zahod zaradi podpiranja Indije

Pakistan je nejevoljen na zahodne sile, zlasti na Združene države, od kar so te začele dati Indiji po kitajskem napadu na njo leta 1962 obsežnejšo vojaško pomoč. Pakistan trdi, da bo Indija prej ali slej to orožje porabila proti njemu v sporu zaradi Kašmirja, ki ga zahtevata obe državi.

Kitajska je v poročilu o vprašanju Kašmirja podprla pakistansko stališče, med tem ko je skušala v preteklosti vedno ohraniti v tem sporu nevtralnost. To je nemara znak, da ne računata na bližnjo spravo z Indijo.

Indija je včeraj obtožila Pakistan krivde za spopad v Kašmirju, tekem katerega naj bi bilo okoli 25 indijskih vojakov mrtvih ali pogrešanih. Spopad je znova zaostril odnose med obema državama, ki se vse od leta 1947 bolj ali manj ostro pripravljata in izmenoma bojujeta za to deželo na vznožju Himalajskih gor, v katere del silijo tudi rdeči Kitajci.

Iz slov. nasebin

LORAIN, O. — Tu je umrla pretekli teden 80 let stara Mrs. Regina M. Virgei z 1965 Northwood Ave. v Elyriji, doma v Dobravi v Sloveniji, od koder je prišla v Lorain pred 51 leti. Pokojna je bila članica Društva Ameriški Slovenci št. 21 SDZ. Zapustila je sina Mihaela in štiri hčere. Pokopali so jo 20. febr. s pogrebno sv. mašo v cerkvi sv. Vida na Kalvariji.

"Postopna" upokojitev

DETROIT, Mich. — Vodja unije avtomobilskega delavstva Walter Reuther je izdelal predlog, naj bi delavci v avtomobilski industriji, ki bi dopolnili 60 let, delali le še 20 ur tedensko in bili tudi le za 20 plačani. Ta njihova plača bi bila dopolnjena z delom pokojnine iz pokojninskega sklada podjetij.

Ko bi delavec dopolnil 65 let, bi nato stopil v popoln pokoj in prejemal le pokojnino. Napovedujejo, da bo Reuther svoj predlog vključil v novo delovno pogodbo, za katero se bo začel letošnji pomlad pogajati z avtomobilsko industrijo.

Malezija je zaprosila Veliko Britanijo za letalsko pomoč

KUALA LUMPUR, Mal. — Vlada Malezijske federacije je uradno zaprosila vlado Velike Britanije za letalsko pomoč, ki naj bi onemogočila indonezijsko oskrbovanje njenih gverilskih enot na malezijskih tleh iz zraka.

Malezija sama nima letal, ki bi bila sposobna prestopiti ali zavrniti indonezijska letala. Angleži so s posebno pogodbo obvezani pomagati Maleziji pri njeni obrambi.

Po posredovanju Roberta Kennedyja je bilo sklenjeno med Indonezijo in Malezijo premirje, ki ga Malezija smatra za obljubo Indonezije, da ta ne bo več pošiljala svojih čet vodit gverilsko vojno proti Maleziji na Borneu. Sukarno noče odpoklicati gverilcev domov, ampak zatrjuje, da imajo v smislu dogovora o premirju pravico ostati nemoteni na ozemlju, kjer se zadržujejo. Malezija to odločno zavrača in hoče preprečiti vsako njihovo oskrbovanje, tudi iz zraka.

CIPER DANES ZOPET PRED VARNOSTNIM SVETOM ZN

Glavni tajnik ZN U Tan ni uspel doseči sporazuma med Grčijo, Turčijo, Veliko Britanijo in Ciprom o načinu vzdrževanja miru na Cipru. Za danes popoldne ob treh je sklican Varnostni svet ZN k nadaljevanju razprave o tem vprašanju, ki je bila prekinjena preteklo sredo. Na Cipru se obe strani oborožujeta in vežbata za oborožen obračun.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Razkol med Grki in Turki na Cipru je vsak dan bolj očiten. Obe strani se oborožujeta in vežbata za splošen oborožen spopad, ki se zdi, da prihaja neizbežno. Turčija in Grčija z napetostjo zasledujeta razvoj in držita svoje oborožene sile v stalni pripravljenosti, da bi mogli poseči v razvoj na Cipru, če bi potreba to zahtevala. Obe imata do tega pravico na temelju pogodbe iz leta 1960, na osnovi katere je Cipr postal neodvisna republika. Predsednik Cipra Makarios hoče doseči na vsak način jamstvo suverenosti in nedotakljivosti Cipra od strani Varnostnega sveta, predno bi pristal na kakršnokoli mednarodno "policijsko silo", ki bi prevzela odgovornost za vzdrževanje miru na otoku. Zahodne sile to zahtevo zavračajo in Makarios grozi, da bo zahteval izredno sklicanje glavne skupščine Združenih narodov, kjer upa dobiti s podporo azijsko-afriških držav potrebno večino za svojo zahtevo.

Varnostni svet je preteklo sredo pooblastil glavnega tajnika U Tanta, da se pogovori s predstavniki Velike Britanije, Grčije in Turčije, ki so po pogodbi upravičene nadzirati izvajanje ustave na Cipru in v slučaju njene kršitve tudi neposredno poseči vmes, in s predstavniki Cipra o ustavitvi mednarodne oborožene sile in o načinu njenega delovanja na Cipru za vzdrževanje miru in reda, dokler sedanji spor ne bi bil končno rešen in bi nevarnost oboroženega spopada prešla. U Tant se je prizadeval, da bi nalogo izvršil, vendar mu do sedaj ni uspelo. Tako je sinoči predsednik Varnostnega sveta Brazilec Carlos A. Bernardes napovedal za danes ob treh popoldne njegovo sejo, da ugotovi dejansko stanje, ko se položaj na samem Cipru bolj in bolj zaostre.

Makarios hoče dobiti na vsak način proste roke. Predsednik Ciprske republike nadškof Makarios hoče na vsak način dobiti jamstvo Varnostnega sveta ZN za nedotakljivost otoka, kar naj bi po njegovem pomenilo razveljavitev pogodbe iz leta 1960, na temelju katere je Cipr dobil neodvisnost, ter

Očitno je, da je nujno treba v kratkem vprašanje rešiti, ker sicer utegne uiti položaj na otoku popolnoma iz rok ciprski vladi, pa tudi vladam treh jamstvenih sil.

De Gaulle povabljen v Alžirijo

PARIZ, Fr. — Predsednik Charles De Gaulle je bil povabljen od predsednika Alžirije Mohameda Ben Belle na uradni obisk v Alžirijo. De Gaulle je povabil sprejel, vendar pa čas obiska še ni bilo določeno.

Zadnje vesti

CLEVELAND, Ohio. — Mrliški oglednik okraja Cuyahoga dr. S. R. Gerber je v posebnem pisnu glavnemu državnemu pravdniku Saxbeju sporočil, da nima nič proti pomilostitvi dr. Sama Shepparda, ki je bil leta 1954 obsojen zaradi umora svoje žene Marilyn na domstrno ječo. Letos bo preteklo obdobje 10 let in po državnem zakonu bo Sam lahko pomilostjen in izpuščen na svobodo.

BALTIMORE, Md. — Unija prištaniškega delavstva je zavrnila prošnjo predsednika ZDA L. B. Johnsona, naj konča boj-kot nakladanja Rusiji prodajnega žita na ladje, ker da bo vlada gledala kljub temu, da bo izpolnjen v mejah možnosta pogoj, da mora biti polovico vsega prodanega žita prepeljanega v Sovjetijo na ameriških ladjah.

NEW ORLEANS, La. — Danes zjutraj se je dvignilo s tukajšnjega letališča potniško letalo s 45 potniki proti New Yorku. Letalo je v nekaj minutah izginilo z radarske mreže in po vsej verjetnosti padlo na zemljo nedaleč od letališča. Sodiijo, da so vsi potniki in člani posadke letala mrtvi.

Lahko si mislimo, s kakšnimi občutki se je Johnson s svojim spremstvom vred vrnil v našo prestolico.

Iz Clevelanda in okolice

Asesment—

Danes je 25. v mesecu, ko družstva večji del pobirajo asesment. Tajnica Podr. št. 25 SZS bo pobirala asesment danes v šoli sv. Vida od štirih popoldne do osmih zvečer.

Kdo je izgubil—

Kdor je izgubil slušalni aparat (japonskega izdelka) v nedeljo zvečer na Bonna Ave. ali E. 60 St., ga lahko dobi v uradu Ameriške Domovine.

Kojak kandidira za poslanca—

Louis Plut Jr. z 2020 Cornell Rd., upravitelj College Motela na 11214 Euclid Avenue, kandidira pri primarnih volitvah kot neodvisen v državno poslansko zbornico.

Pozdravi iz Kalifornije—

Mrs. Mary Yerman in Mrs. Uršula Mekinda pošljata svojim znancem pozdrave iz Kalifornije.

Nabiranje naročnikov za CUB— Ta teden bodo hodili šolarji po domovih in iskali naročnike za škofijski list The Catholic Universe Bulletin, ki izhaja vsak teden v Clevelandu. Kdor zna dovolj angleško, bo dobil v njem dosti zanimivega branja.

Zadušnica—

V četrtek ob osmih bo v cerkvi sv. Lovrenca sv. maša za pokoj. Petra Ličana ob 11. obletnici smrti.

Asesment—

Tajnica Društva Kristusa Kralja št. 226 KSKJ bo pobirala danes popoldne od 5.30 do 8. zvečer asesment v šoli sv. Vida.

Tudi njihov uspeh—

Pri organizaciji večerje za kong. M. A. Feighana preteklo nedeljo zvečer v hotelu Cleveland-Sheraton so sodelovali tudi naši rojaki John Gornik, ki je bil kot tajnik odbora duša vse prireditve, John Kovacic, Edi Kovacic in Edmund Turk, vsi vidni vodniki demokrat. stranke v 23. vardi. John H. Gornik je med drugim tudi predsednik direktorja Baragovega doma na St. Clair Ave.

Okoli tisoč gostov—

Sinoči so se zbrali v hotelu Cleveland-Sheraton pristaši sen. B. Goldwaterja. Na večerji, za katero je vsak plačal \$10, je govoril znani capt. Eddie Rickenbacker. Pozival je navzoče, naj pomagajo doseči izvolitev Goldwaterja za predsednika Združenih držav in zavrejo delovanje liberalizma, ki vodi deželo v "socializem".

Železničarji izgubili priziv

WASHINGTON, D.C. — Unije železničarjev so vložile priziv proti odločitvi posredovalnega odbora, ki ga je postavil lani Kongres, da reši spor med železničarji in železnice v vprašanju delovnih pogojev. Odločitev odbora je dala železnici možnost odpusta kakih 50,000 železničarjev, ki jih imajo sedaj zaposlene, čeprav jih dejansko prav nič ne potrebujejo.

Železniške unije so vložile proti odločitvi priziv pri zveznem sodišču za Distrikt Kolumbija. To je priziv pretekli teden zavrnilo. Unije so odločene iti pred Vrhovno zvezno sodišče, kjer pa jih tudi ne čaka nič drugega.

— Navadna radirka je izdelana iz gume, ki ji je dodan plovec (vrsta kamena).

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 39 Tues., Feb. 25, 1964

Naši narodni interesi

Naša federalna administracija skuša najti v vsakem slučaju posebno utemeljitev za svoje zunanje-politične poteze. Te taktike se drži pod vsakim režimom, demokratičnim ali republikanskim. Posamezni predsedniki jo samo pobarvajo po svoji osebnih političnih filozofiji in po svojih osebnih političnih ciljih. Kadar zmanjka primerne utemeljitve, se rada zacepi za narodne interese. V znamenju narodnih interesov se da zagovarjati prav vse in celo s sigurnim uspehom. Kdor bi ugovarjal narodnim interesom, ni samo sovražnik administracije, ampak narodni sovražnik, ki ne pozna pravega patriotizma.

To stališče bi bilo do neke meje razumljivo, četudi ne zmeraj opravičljivo, ako bi nam kdo tudi avtoritativno raztolmačil, kaj naj razumemo pod narodnim interesom. Takega tolmačenja nimamo in ta pomanjkljivost spada med glavne hibe naše zunanje politike. Daje namreč administraciji priliko, da privleče za vsak slučaj svoj pojem o narodnih interesih. Pojem o narodnih interesih postane tako samo žoga, ki se z njo igra vsakokratna politika državnega tajništva. Par zgledov naj nam to pojasni.

Ko je Truman prišel v Belo hišo, je v vzhodni Aziji povsod vrelo. Vse je kazalo, da bodo na Kitajskem prišli komunisti do oblasti. Treba je bilo misliti, kako določiti mejo, kako daleč naj seže komunistična oblast in komunistični vpliv. Trumanova administracija se je zavedala, da mora reči o tem svojo besedo, ki naj jo sliši ves svet in ne samo komunisti. In res je takrat padla izjava, da smo v vzhodni Aziji "življenjsko" zainteresirani samo na morju in otokih: japonskih, Formoz in Filipinih. Iz tega so komunisti napravili pravilen zaključek, da nismo zainteresirani na azijski celini, da torej lahko tvegajo okupacijo južne Koreje.

Ko so začeli izvrševati svoj načrt, je naša administracija raztegnila naše narodne interese tudi na Korejo. Tako smo prišli v korejsko vojno, ki se z njenim rezultatom ne moremo ravno ponašati, kajti končati smo ji morali s kompromisom. Kompromis je pa tudi povedal, da se naši narodni interesi ne raztezajo na celo Korejo, ampak samo na njen južni del. Kje je bila takrat doslednost v našem pojmovanju o narodnih interesih?

Bila je na primer za časa pokojnega državnega tajnika Dullesa doba, ko smo prisegli na črno-belo zunanjo politiko. Kdor ni držal z nami ali ni hotel z nami v obrambne zveze, ni bil naš prijatelj. Bil je švigašvaga čez dva praga, ki ne zasluži ne ameriškega prijateljstva in ne ameriškega zaupanja. To so zahtevali naši takratni narodni interesi. Kmalu potem smo pa začeli tolerirati politiko nevtralnih držav in jo potem tudi podpirati. Začeli smo delati to, kar smo preje obojali. To stanje traja na primer še zmeraj v jugovzhodni Aziji. Pakistan je naš zaveznik, Indija in Burma sta nevtralni. V enem slučaju se veselimo zavezništva, v drugem podpiramo nevtralnost. V Laosu smo si postavili za cilj nevtralnost, v Južnem Vietnamu pa še oklevamo, ali naj bi bila to dobra zunanja politika. In vse to v imenu naših narodnih interesov! V Afriki sploh ne iščemo več zaveznikov, smo veseli, ako so novepečene republike zagovornice aktivne, miroljubne ali kakršnekolik nevtralnosti. Naši odnosi do posameznih držav v Latinski Ameriki so pa tako prožni, da nihče ne more iz njih izluščiti neke doslednosti. Ako so nam posamezni režimi v teh državah prijazni, je dobro, ako niso, jih skušamo spraviti vsaj v nevtralnost.

Ni čudno, da je naša javnost prilično zbegana. Kdor zagovarja našo zunanjo politiko, ga obda sijaj patriotizma, kdor jo skuša po samostojno tolmačiti in odkrivati temne strani, je v nevarnosti, da bo postavljen na sramotni oder. V vseh slučajih tiči v ozadju vprašanje, kaj je pravzaprav naš naroden interes, kaj je njegova vsebina in kakšne so mu meje.

Mislimo, da bi moralo biti bistvo našega narodnega interesa naša narodna varnost. Varnost pred kom? Trenutno edinole pred komunisti, ki vladajo v Moskvi. Samo ti lahko postanejo nevarni sovražniki naše dežele, drugih ravno tako nevarnih sovražnikov vsaj zaenkrat nimamo. Hvala Bogu! Moskva se ne boji naše zunanje politike, boji se samo našega atomskega in vodikovega orožja, raket vseh vrst in tehnike, ki usmerja organizacijo naše narodne obrambe. Naše obrambne zveze po svetu so ji gotovo zelo neprijetne, toda ve, da so vse take zveze od danes do jutri, ako jih gledamo v luči zgodovine. Kar je in bo ostalo, so ameriške oborožene sile, pa naj bo ameriška zunanja politika taka ali taka.

Naš narodni interes mora videti torej v naših oboroženih silah svoj glavni cilj. Naša zunanja politika pride šele na drugo mesto. Ni s tem rečeno, da zunanji politiki ni treba imeti stalno pred očmi naše narodne interese. Mora jih imeti, toda zavedati se mora, da samo njena želja,

da koristi našim narodnim interesom, ne krije napak, ki jih naša diplomacija dela pri tem in ki je zanje politično odgovoren vsakokratni predsednik. Narodni interesi morajo biti trajni in koliko mogoče malo spremenljivi, vsakdanja zunanja politika mora biti prožna in zato tudi zmeraj v nevarnosti, da dela napake. Pokrivati napake s sklicevanjem na narodne interese je napačna politika, Meša pojem narodnih interesov z vsakdanjo prakso v zunanji politiki.

Mislimo, da je predsednik Johnson postopal pravilno, ako je začel čistiti vsaj cilje narodnih interesov, ako že ne vsebine pojma samega. Le po tej poti bomo prišli do tega, da bomo zmerno ocenjevali naše uspehe v tujini, zato pa tudi hladno presojali neuspehe. Ravno tega pa sedaj ne delamo.

BESEDA IZ NARODA

Joliet, Ill. — Zadnjič sem nekaj omenjal nekdanje predpustne čase. Za spremembo je včasih dobro malo pogledati nazaj v preteklost in primerjati to s sedanostjo, pravijo nekateri. To zato, da se vidi spremembe, ki nastanejo med preteklostjo in sedanostjo. Saj se tudi v vseh drugih slučajih tako radi sklicujemo na preteklost in zgodovino, zakaj se ne bi tudi v zadevah raznih ljudskih navad in običajev?

Glede bodočnosti slovenstva bi se dalo marsikaj povedati in zapisati. Prav tako tudi o slovenski preteklosti, o raznih slovenskih gibanjih tu in tam. Ampak kdo pozna razmere med nami in duhove, ki krožijo v sferah slovenskega ozračja, in to tikajoč se vseh razmer in zadev našega slovenskega življenja, ima pred seboj kar vrsto pomislekov, če je sploh varno o kaj takem začeti govoriti in razpravljati? Dalje, kaj bi to koristilo, če ne bi mogoče več škodilo, kakor koristilo? Očitane grehov nihče rad ne posluša, pa četudi bi bilo prav, da bi jih poslušal in bi potem pravično sodil o sebi in drugih. Taki so bili ljudje tisočletja pred nami in taki smo ljudje sedanega časa. Le nič se ne izgovarjamo, mi nismo taki, drugi so taki... Krivda je v neki meri in do neke mere vseh nas. Tega se ne moremo otresti, pa naj se še tako izgovarjamo.

Da pišem o tem, me vodi v to premišljevanje o naši preteklosti tu v Ameriki in v veliki meri tudi doma za morjem. V prizadevanjih, ki naj bi vodila h koristni skupnosti slovenstva med nami, smo bili bolj slabi strategji. Eni in drugi. Najbrže po tistem španskem reku: "Petelečki malih 'sort' so najbolj občutljivi, drzni in srboriti..." Morda v nekaterih slučajih je to res. Neki rek tudi pove, da je bilo vedno "med malimi petelečki več spopadov in kavsanja kakor med velikimi." Naj bo vse to res ali ne res, ali tako ali tako — ampak na nekaj naj bi nas vse to glasno opozorilo: Slovenci, kaj delate, kam jadržate, kaj so vaši cilji, ne samo kakih posameznikov, ampak vsega naroda? Ali skozi vaša usta govorijo vsi Slovenci, ali le nekateri? Skozi koliko ust se govori za slovenstvo in njegovo bodočnost? In kaj vsaka usta, ki o tem govorijo in se predstavljajo za glavna vodilna usta, menijo, da bi se dalo doseči za slovenstvo? Slovenci so v svoji preteklosti trkali že na marsikatera vrata, pa doslej kakor izgleda in kakor priča preteklost, nikdar še ne na prava vrata, pa četudi so mislili, da so trkali na prava. Po tistem, kar so Slovencem delili v vseh slučajih, bi bilo soditi, da so vedno trkali na napačna vrata, ali pa so bili za tistimi vratmi ljudje, ki niso imeli za Slovence in

Slovane nobenega pravičnega srca, ne besede, četudi so se dobrički drugače Slovincem, a to najbrže radi tistega, kar so mislili, da bodo nekaj dobili od Slovencev. Čisto po takih pravicah je šlo.

Pa zna kdo reči: Pa drugače mogoče ni bilo, drugače ni šlo. V danih razmerah vsakega takega časa, ko se je odločevala usoda slovenskega naroda, je morda res bilo tako, "da drugače mogoče ni bilo..." — I seveda je treba razumeti, da veliki orli, kadar so se kavsali in ravsali med seboj, se niso nikdar vpraševali, kako gre malim palčkom, tam za malimi grmičkami, O kaj šel! Angleski "Bull" se je malo zanimal, kakso se godi malemu palčku pod Triglavom in ob Adriji. Srboriti tevtovski orel, pa ne samo da se ni zanimal, kako se godi malemu palčku pod Karavankami in ob Adriji, ampak jih je sam stoletja lovil in uničeval, kjerkoli je mogel. Ali naj še navedem, kaj vse je počenjala laška volkulja in kaj madžarski risi, da bi Slovenci čimprej izginili s površja tega sveta? Če vse to le pomislimo, ne moremo reči drugega, kakor da nas Bog izredno ljubi! Če bi nas ne ljubili, bi nas že davno ne bilo. Kje je pa kak narod preстал in preživel, ki nas že davno ne bilo. Kje je pa kak narod preстал in preživel, ki nas že davno ne bilo. Kje je pa kak narod preстал in preživel, ki nas že davno ne bilo.

Prejšnji teden je dopisnik iz Milwaukeeja zelo hvalil knjigo "Ostani z nami, Gospod!", ki jo je napisal salezijanec Franc P. Mihelčič v Sloveniji in je izšla v samozaložbi. Nato pa dopisnik nadaljuje: "Kar me moti pri celi stvari, je to, da je knjiga razmnožena na razmnoževalnem stroju in potem vezana v na pol trde platnice. Taka knjiga oznanja ali veliko pomanjkanje tiskovnega materiala in denarnih sredstev ali pa zares veliko omejitve tiskanja verskih stvari."

Jaz bi sodil, da je krivo oboje, a predvsem zadnje. Med tem, ko so komunisti velikodušno dovolili natisk Svetega pisma na zelo lepem papirju, ki naj gre predvsem v roke duhovnikom in redkim laikom doma, zato pa mnogim v inozemstvu in jim na ta način prinaša lepe dolarčke, omejujejo izdajanje poljudnih verskih knjig za preprosto ljudstvo. S tega, da doma izhajajo razni listi za duhovnike, ki prinašajo učene bogoslovne razprave, še ne smemo sklepati, da je verski tisk dovoljen, ker za poljudne verske knjige in liste še vedno ni dovolj papirja.

Kaj ko bi se v tem mesecu, posvečenemu širjenju verskega tiska, spomnili svojih rojakov doma in jim poslali kaj legega branja? Drobne salezijanske knjižice, ki jih že mnogi med nami poznajo, se mi zdijo še najbolj prikladne za to. Vsaka obravnava ali kakšno poglavje iz katekizma ali kakšno socialno vprašanje, ali prinaša življenjskega kakšnega svetnika itd. Dobijo se po slovenskih župnjah tukaj in v Kanadi. Kako vesel bi jih bili doma zlasti ti, ki so v državnih službah in zato ne smejo v cerkev ter ne morejo prejemati verskega pouka!

Kolikor mi je znano, komunisti doma ne dovoljujejo, da bi kdó redno prejemal iz inozemstva verske liste in knjige, ni mi pa znano, da ne bi puščali skozi takih knjižic, če jih tukajšnji svojci pošiljajo sorodnikom in prijateljem v domovini. Nalog je več in niso lahke.

Ampak slovenska zavednost jih krepko nosi vsepovsod in rešuje. Nekatere glavne so:

Podpirati moramo koristna slovenska gibanja, kulturna prizadevanja itd.

V tem duhu vzgajati mlade ljudi, da bodo nadaljevali naša dela in naloge.

Vse to zahteva podporo, zato moramo biti vsi bolj darežljivi za cerkvene in šolske potrebnosti. Ne pozabimo, dolar se je "pocenil", to je, da je manj vreden. Pravijo, da je zdaj vreden samo 59c tega, kar je bil vreden pred 50 leti.

Torej kaj so moje dolžnosti kot Slovence?

Zgoraj so navedene. Ne izogibaj se žrtv za slovenstvo. Podpiraj vse, kar je slovenskega. Med temi je tudi Ameriška Domovina, naročaj jo in podpiraj, dokler moreš! Navdušuj druge slovenske rojake za slovenstvo.

Če že samo to storiš v tem letu v ta namen, boš naredil veliko za svoje in moje slovenstvo! Polzkusi, mnogo uspeha in vse najboljše!

Ob vsakem uspehu boš srečen in vesel ti in narod! In že samo to je vredno, da poizkusiš.

V tem duhu in na tem polju mnogo ti sreče in uspeha na vsej črti!

Naj za danes zadostuje, drugič o čem drugem. Lep pozdrav vsem!

Tone s hriba

Bilo bi žalostno

Cleveland, O. — Mesec februar je posvečen širjenju dobrega tiska. Hvala Bogu, kar precej katoliških listov imamo Slovinci v svobodnem svetu! Kakor pa je v tem oziru doma? Zdi se mi, da jih je precej med nami, ki preveč optimistično gledajo na domovino, češ da se je tam že mnogo spremenilo na boljše in da je katoliški tisk že kar dovoljen.

Prejšnji teden je dopisnik iz Milwaukeeja zelo hvalil knjigo "Ostani z nami, Gospod!", ki jo je napisal salezijanec Franc P. Mihelčič v Sloveniji in je izšla v samozaložbi. Nato pa dopisnik nadaljuje: "Kar me moti pri celi stvari, je to, da je knjiga razmnožena na razmnoževalnem stroju in potem vezana v na pol trde platnice. Taka knjiga oznanja ali veliko pomanjkanje tiskovnega materiala in denarnih sredstev ali pa zares veliko omejitve tiskanja verskih stvari."

Jaz bi sodil, da je krivo oboje, a predvsem zadnje. Med tem, ko so komunisti velikodušno dovolili natisk Svetega pisma na zelo lepem papirju, ki naj gre predvsem v roke duhovnikom in redkim laikom doma, zato pa mnogim v inozemstvu in jim na ta način prinaša lepe dolarčke, omejujejo izdajanje poljudnih verskih knjig za preprosto ljudstvo. S tega, da doma izhajajo razni listi za duhovnike, ki prinašajo učene bogoslovne razprave, še ne smemo sklepati, da je verski tisk dovoljen, ker za poljudne verske knjige in liste še vedno ni dovolj papirja.

Kaj ko bi se v tem mesecu, posvečenemu širjenju verskega tiska, spomnili svojih rojakov doma in jim poslali kaj legega branja? Drobne salezijanske knjižice, ki jih že mnogi med nami poznajo, se mi zdijo še najbolj prikladne za to. Vsaka obravnava ali kakšno poglavje iz katekizma ali kakšno socialno vprašanje, ali prinaša življenjskega kakšnega svetnika itd. Dobijo se po slovenskih župnjah tukaj in v Kanadi. Kako vesel bi jih bili doma zlasti ti, ki so v državnih službah in zato ne smejo v cerkev ter ne morejo prejemati verskega pouka!

Kolikor mi je znano, komunisti doma ne dovoljujejo, da bi kdó redno prejemal iz inozemstva verske liste in knjige, ni mi pa znano, da ne bi puščali skozi takih knjižic, če jih tukajšnji svojci pošiljajo sorodnikom in prijateljem v domovini. Nalog je več in niso lahke.

Geel: meslo duševno bolnih

Že skoraj pol tisočletja stara tradicija flamskih družin.

Belgijsko mesto Geel ima 23.000 prebivalcev, med katerimi je 2300 duševnih bolnikov. Tujec je lahko v Geelu — nekaj deset kilometrov od belgijsko-nizozemske meje — večkrat precej presenečen, ko sreča "Napoleona" ali "egiptovsko kraljico" ali pa človeka, ki se ima za drevo ali "največjega violinista vseh časov". Vendar bo bolj presenečen, če bo o tem obvestil policijo ali duševno zdravega meščana. V Geelu živijo duševni bolniki v popolni svobodi, počno lahko, kar se jim zdi, kajti Geel je pravzaprav njihovo mesto.

To je že tradicija, ki je baje navezana na sveto Dymphne. Legenda pripoveduje, da je Dymphne živila v 6. stoletju in da je bila hči irskega kralja, ki je nenadoma znorel in se je hotel oženiti z njo. Dymphne je zbežala z domačega gradu in prišla v Geel. Oče je prišel za njo, obglavil meniha, ki ji je pomagal pobegniti, potem pa obglavil tudi njo, ker ga ni hotela poročiti. Njen grob je postal cilj romarjev, ki so imeli v družini duševnega bolnika in ki so upali, da bodo tako dosegli njegovo ozdravljenje.

Skozi stoletja so se razmere spremenile in Geel je postal zatočišče duševnih bolnikov. Vsaka družina v tem belgijskem mestecu je pripravljena prevzeti v domačo nego duševnega bolnika, ki je bil prej v umobolnici ali kakšnem drugemu sanatoriju.

V Geelu lahko pobrskeate po arhivih in se prepričate, da počno tako najmanj pol tisočletja. Danes so se v početje vmešale oblasti, vendar samo v pozitivnem smislu: Geelčani morajo prositi za dovoljenje, da lahko nastanijo bolnika in skrbijo zanj. Izpolniti morajo nekaj

mo še mnogo srečnih let! AD

Prebral sem zadnjo številko salezijanskih knjižic "Mir na zemlji", v kateri je dr. Matej Poštovan priredil in razložil papežev okoliščino istega imena, pa me je na koncu zbudila tale pripomba dr. Poštovana:

"Bilo bi žalostno, ko bi med našim ljudstvom imela silo pridobivanja samo veri sovražna gibanja, katoličani, ki imajo naročilo, iti do konca zemlje, pa bo stali zaspani, brez poguma in smiselnosti in ne bi zganili s prstom niti med bližnjimi brati, ki so od svetovnega nazora do kulture in politike zvečine zapisani brezverski miselnosti in brezverskim organizacijam."

Ne, nikar ne bomo brezbržni do trpečih bratov v domovini, pošiljamo jim tudi duševne hrane, kolikor pač moremo!

Jakob Resnik

Skoro bo dopolnil 81 let

Cleveland, O. — Dne 5. marca 1883 je bil rojen v vasi Preslesje, župnija St. Rupert na Dolnjemskem, Mr. Frank Zobec, pri- ljubljeni naš rojak, ki živi na 1114 E. 66 St. Leta 1903 je prišel v Ameriko, leta 1904 se je tu poročil z Uršulo Lovko iz Dolnjega Jezera pri Cerknici. Dobila sta v družino tri fante in tri dekleta. Vse sta srečno pripeljala v samostojno življenje in jim pomagala k napredku z vsemi močmi. Sin Frank s svojo družino živi z očetom v isti hiši, vsi drugi so drugod poročeni in imajo svoje lepe družine in domove.

Mrs. Zobec je žal v novembru 1959 umrla, Frank sam pa je kar čil, zdrav in dobre volje, le desna noga mu ne služi prav pri hoji, da si mora pomagati s palico. "Nič ne boli, le v kolku nekaj ne drži prav in mi naga- ja," pravi Frank. Vesel, dobrega srca, zaveden slovenski moč je gospod Zobec in za Ameriško Domovino je rekel: "Jo berem, kajšnji svojci pošiljajo sorodnikom in prijateljem v domovini. Iskreno mu čestitam in želi-

JE PREPOVEDANO!

Ponovno smo že objavili, da je po zakonu prepovedano oglaševati v listih in pisati o zrebanjih in srečkanju, sploh o vsem, kar ima kak opravke z igrami, ki zavise od sreče. Nekateri tega nečajo ali pa ne morejo razumeti, pošiljajo nam take dopise in se jeze, če niso objavljene, češ: Vrgli so v koš, ker jim nismo všeč!

Nam je prav žal, toda predpis je predpis in list se ga mora držati, če noče sam priti v težave!

AD

VABILO K PROSLAVI 40-letnice OTVORITVE SLOVENSKEGA NAROD- NEGA DOMA NA ST. CLAIR AVE.

v nedeljo 1. marca 1984 v veliki dvorani S.N.D.

Začetek OB 5. URI POPOLDNE.

— Banket in pester slavnostni program —

Počastili bomo tudi DR. FRANKA J. KERNA, našega odličnega rojaka, ki je bil prvi predsednik Slovenskega Narodnega Doma. Zgodovina Slovencev v Ameriki ga slavi kot zaslužnega kultur-

nega delavca. Za Narodni Dom si je nabral ogromni venec dobrih del. Tudi sta med nami MR. MATT PETROVIC in MR. FRANK JAKSIC, dva člana prvega direktorija S.N. Doma. Vsem trem se hočemo zahvaliti za požrtvovalno delo za naš Dom. Vljudo vabimo vse rojake. Pridimo vsi: žene, dekleta, moške, fantje in cele družine, da skupno proslavimo in se razveselimo. Za direktorij SND FRANK BAVEC, tajnik

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIŽARJI

Zbišku se je konj v naglem diru vzel na zadnji nogi; zato se je jezdec podprl s kopjem, ko pa se mu je zlo-milo, je tudi on zgrabil za meč. Čeh, ki je nadvse zaupal sekiri, se je vrget z njo v gru-čo Nemcev — in bil za hip brez obrambe. Eden izmed plemičev iz Lenkavice je pa-del, drugega pa se je ob tem pogledu polastila blaznost, da je začel tuliti kakor volk in podeč okrvavljenega konja, je slepo drvel v sredino gruče. Žmujdzki boljarji so sekali s svojimi rezili po sulicah in kopjih, izza katerih so gledali obrazi vojščakov, osuplih od začudenja in skrčenih zaradi upora in sovraštva. Toda zgo-dilo se je, da se vrsta ni pre-trgala. Tudi tisti žmujdzini, ki so udarili od strani, so od-skočili od Nemcev kakor od ježa. Sicer so se takoj vrnili še z večjo silo, toda brez vsa-kega uspeha.

Nekateri so, kakor bi trenil, splezali na bližnje smreke in začeli metati puščice v sredi-šče vojščakov, katerih povelj-nik je to opazil in ukazal, naj

se umaknejo k svoji konjenici. Nemški lokostrelci so začeli tudi streljati, zato je zdaj pa zdaj marsikateri med vejami skrili žmujdzin padel kakor dozorel česarek na tla in umi-rajoč pulil z rokami gozdni mah ali se pa premetaval ka-kor riba, ki jo potegneš iz vode. Nemci so bili obkoljeni od vseh strani, zato res niso mogli misliti na zmago. Ker pa so vendar videli uspeh obrambe, so menili, da se jih vsaj peščica utegne rešiti po-raza in doseči zopet reko.

Nikomur ni prišlo na misel, da bi se podal, saj so vedeli, da ne morejo računati na mi-lost obupanega in razdraže-nega ljudstva, ker sami niso prizanašali ujetnikom. Umi-kali so se torej molče moč ob možu, ramo ob rami, sedaj dvigajoč, sedaj spuščajoč su-lice in kopja, sekajoč, zbadajoč, streljajoč z loki, kakor je pač dovoljevala zmešnjava, in bližajoč se neprenehoma svoji konjenici, ki se je borila na smrt in življenje z drugimi oddelki sovražnikov.

Medtem se je zgodilo nekaj nepričakovanega, kar je od-ločilo usodo trdovratnega bo-

ja. Tisti plemič iz Lenkavice, ki se ga je po bratovi smrti lotila blaznost, se je pripog-nil, ne da bi stopil s konja, in dvignil truplo z zemlje, ker ga je očitno hotel obvarovati oskrumbe in ga medtem shrani-ti na kakem mirnem kraju, da bi ga po bitki laže našel. Toda v istem hipu ga je objel nov val blaznosti, da je popol-noma izgubil zavest: namesto da bi bil krenil v stran, je planil med vojščake in zagnal truplo na konice sulic, ki so se zadržle v njegove prsi, tre-buh in bedra in se upognile pod njegovo težo. In preden so jih vojaščki utegnili izdreti, je blaznež pretrgal vrsto, prevračajoč ljudi kakor bur-ja.

Kakor bi trenil, se je kopica rok stegnila proti njemu, ko-pica sulic je prebodla konju boke, toda medtem so se vrste razgibale in preden so se utegnile zopet urediti, je pla-nil naprej eden izmed žmuj-dzkih boljarjev, ki je bil naj-bliže, za njim Čeh in grozni metež se je večal z vsakim hi-pom. Drugi boljarji so tudi pograbili trupla padlih tova-rišev in jih začeli metati na ostrine; od strani so iznova pridrveli žmujdzini. Cela do-takrat trdna vrsta se je zama-jala, se stresla kakor hiša, v kateri pokajo stene, se razče-snila kakor drevo pod klinom in naposled razpadla.

Bitka se je v hipu izpreme-nila v klanje. Dolge nemške sulice in kopja so bila v gneči neuporabna. Žato pa so noži konjenikov škrtali po črepi-njah in vratovih. Konji so se zaganjali v človeško gručo, prevračajoč in teptajoč nesreč-ne vojaščke. Jezdci so lahko sekali od zgoraj, sekali so zgoraj, sekali so tohej brez oddiha in počitka. Z obeh strani pota so se usipale vedno nove tolpe divjih bojevnikov v volčjih kožah in z volčjo ježo po krvi v očeh. Njih vpitje je glušilo glasove, prosee milosti, in stokanje umirajočih. Prema-gani so metali od sebe orožje; nekateri so skušali zbežati v

gozd; nekateri so se delali mrtve in padali na zemljo; nekateri so stali pokonci z bledimi obrazi in zaprtimi oč-mi; drugi so molili; eden, ki se mu je očitno v strahu zmešalo, je začel piskati na piščalko, pri tem se je smejal, dvigajoč oči, dokler mu ni žmujdzki kij raztrščil glave. Gozd je prenehal šumeti, ka-kor bi se bil prestrašil smrti.

Naposled se je stopila kri-žarska peščica. Le včasih se je iz grmovja oglašil odmev kratke bitke ali pa presunljiv krik obupa. Zbiško in Matko, a za njima vsi konjeniki so skočili sedaj h konjenici.

Ta pa se je še branila, po-stavljena v krog, kakor so se vedno branili Nemci, ako se je sovražniku posrečilo, da jih je obkolil z znatnejšo močjo. Jezdci, ki so sedeli na dobrih konjih in so imeli boljše oro-žje kakor pešci, so se borili hrabro in s takim odporom, da jih je moral vsakdo obču-dovati. Med njimi ni bilo no-benega belega plašča, večidel je bilo srednje in nižje plem-stvo, katero je moralo v boj na ukaz viteškega reda. Tudi njihovi konji so bili po večini oboroženi; nekateri so imeli trde odeje, a vsi so imeli že-lezne oglavnice z jeklenim rogom v sredi. Poveljeval jim je visok vitez v temnomodrem oklepu in podobni čeladi z zaprtim vizirjem.

Iz gozdnih globin je padala nanje ploha strelje, toda ko-nice so se brez uspeha odbi-jale od vizirjev, od oklepov in jeklenih naramnic. Val žmuj-dzkih pešcev in konjenikov jih je obkoljeval od blizu, toda oni so se branili, sekajoč in bodeč z dolgimi meči tako trdovratno, da je ležal pred konjskimi kopiti venec trupel. Prve vrste napadalcev so se hotele umakniti, a ker so pri-tiskali nanje od zadaj, niso mogli. Naokoli je nastala gne-ča in zmeda. Pred očmi se je bleščalo od migotanja sulic, od bliskanja mečev. Konji so začeli rezgetati, gristi in se

plašiti. Zakadili so se žmuj-dzki boljarji, zakadili so se Zbiško in Čeh in Mazuri. Pod strašnimi udarci se je začela gruča majati in pripogibati kakor gozd pod viharjem, oni pa so se kakor drvarji, ki tre-bijo gozdno goščavo, pomikali počasi dalje v trudu in znoju.

Avtomobili v Avstraliji

Po najnovejših podatkih je zdaj v Avstraliji 3,234,000 avto-mobilov, kar pomeni, da jih pride po deset na vsakih 34 prebi-valcev. Glede avtomobilov v primerjavi s številom prebival-cev se je Avstralija povzpela v svetovnem merilu na četrto me-sto in je za ZDA, Novo Zelan-dijo in Kanado.

V blag spomin

OB DRUGI OBLETNICI ODKAR JE UMRLA NAŠA LJUBLJENA SOPROGA, MATI, STARA IN PRASTARA MATI IN SESTRA

Jennie Tekavec

ki je izdihnila svojo plemenito dušo in odšla v večno življenje dne 25. februarja 1962.

Luč nebeška naj Ti sije, v naših mislih si vsak čas; srce naše zate bije, Ti pri Bogu pros' za nas.

Žalujoci:

soprog JOSEPH;
sin JOSEPH;
hči MRS. ROSE MIKLAUVZ;
sestri ANTONIJA STERLEKAR
in FRANCISKA SNOJ
brat ANDREJ AVBEL,
tudi v imenu vseh ostalih
sorodnikov.
Cleveland, O., 25. februarja 1964.

MULLALLY FUNERAL HOME

ZRAČEVALNI SISTEM

AMBULANČNA POSLUGA

POGREBI OD \$200.00 NAPREJ

365 East 156th Street

KEnmore 1-9411

NA SAMOTNI POTI — Stefan Penizin gre s svojim pasjim spremljevalcem skozi narodni park Koryak v Sovjetski zvezi sredi mrzle zime. Park je v tem času leta popolnoma zapuščen, vendar morajo čuvaji od časa do časa na pot skozi divjino, da vidijo, če je vse v redu.

V najem

Oddamo 4 sobe in kopalnico na 1233 E. 58 St. —(42)

V najem

Na 4132 Superior, 4 čiste opremljene sobe, udobnosti plačane. Kličite EN 1-9213 podnevi ali EV 1-4535 zvečer. (40)

V najem

Trisobna stanovanja, po-polnoma prenovljene, novi furnezi in kopalnice, moderne kuhinje. Na 1007 E. 64 St. Kličite KE 1-2637. (41)

ZULICH INSURANCE AGENCY

18115 Neff Rd. IV 1-4221
Cleveland 18, Ohio

SEDEMDESET LET

nudi KSKJ ljubljeno bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam, v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA
KATOLIŠKA

SLOVENSKA
JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki.

Premoženje: \$15,100,000.00
Število certifikatov: 47,500

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštenu in nadsolventni podporni organizaciji —

AMERIŠKI SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K.S.K.J. sprejema pod svoje okrilje moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta.

K.S.K.J. izdaja najmodernejšo vrsto certifikate za odrasle in mladiro od \$500.00 do \$15,000.00.

K.S.K.J. nudi zavarovalnino za onemoglost, poškodbo in ope-racijo do vsote \$400.00 za članstvo mladinskega in odraslega oddelka.

Ako še nisi član ali članica te mogočne bratske katoliške pod-porne organizacije, potrdi se in pristopi takoj — bolje danes kot jutri!

STARŠI, VPISITE SVOJE OTROKE V KSKJ!

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte tajnike ali tajnice krajevnih društev KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD K.S.K.J.

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Illinois

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

CARY, ILL. (VIC). Modern 2 Bed-room Home. On Fox River, East of RAWSON BRIDGE, \$16,500. By owner. L. Filas, R1, Box 715. Cary, IL. PH ME 9-4684. (40)

Wheeling — Owner \$19,000. 6 year old. 3 bdrm. reh. 70x107, cor. lot, 11x22 fin. rec. rm., w/firepic. Att. 2 car gar. front dr. 20x22' W/W carpeting, Kenmore washer, dryer, stove, Man. water softener. 2 yrs. Gas ht. forced air. Walk schls. 3 blks. shpng. 816 Fletcher dr. 537-2698. (40)

PALATINE

2 Story colonial. 7 rooms. Brick and Alum. siding. 4 bdrms., 2½ baths, 15x26 lvg. rm., 2 blks. to schools. Landscpd. S/S's. \$29,000. FL 9-0365. (40)

BUSINESS OPPORTUNITY

DRY CLEANER—COIN OPERATED 8 machines, Far south. Sell or lease. Needs Owner Operator who can devote full time. Little capital required. Inspect and make offer. — FU 8-1768. (39)

LAUNDROMATS — (3) — Fine Opp. Going business. Excellent income. 3 south side locations. Total of 91 washers, 31 dryers. Reason for selling, death of partner. For in-formation call PR 6-5720. (43)

PETS & HOBBY

HOBBY-PETS Supplies — Incl. to-baccos, magazines, candies & toys. Yearly gross \$45,000. Loc. in main shopping area. Nr. commuter sta. Must sell. Call 231-1947. Ask for R. Wilson. (41)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER

COOK For Catholic Rectory. Stay. 2408 So. Albany. Phone 521-1808. (42)

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

WHEELING — BY OWNER. Re-duced for quick sale. 3 bedroom Brick and Frame ranch. Enclosed carport. Patio. Fenced in yard. — \$16,900. 4½% mortgage. LE 7-5406. (41)

CSWEGO — Nr. Aurora. So. Col. mansion. Priced for quick sale. 14 rms., 4 baths, 2 acres, beaut. Indspd. 2 car gar. plus 2 gar. appts. Rear bldg. Antiques & Orientals. Val. \$125,000. Sas. \$57,500. By owner. 407 Main St. 554-8885. (42)

IDEAL location for restaurant, motel. Heart industrial, recreation city 50,000. 1 Mi. u. S. 90-94, Mississippi River. Will invest. — Owner Jas. Squier Sr. 1443 Avon, LaCrosse, Wisconsin. PH 28688. (40)

VICINITY OF 77 & BISHOP

2 flat Brick. 5½5. Gas and oil heat. Separate furnaces. Large lot. 2 car garage. Enclosed porches. By Own-er. \$25,900. Hudson 7-0781. (41)

ITASCA — BY OWNER. — 6 Rm. Brick Ranch. Att. gar. 2 air cond. bedrms., lge. liv. rm. with firepl., dining area, lge. country kitchen, Built-ins. Fam. rm. Lge. Patio. 98' lot. Fully landscpd. Near Transp. Quick sale, \$27,500. 773-1277. (40)

MAYWOOD SEMINARY SECTION. BY OWNER. Immaculate 3 bdrm. Brk. Bungalow, with Dining Rm. Full bsmt., Expand. Attic, 2 car gar. Alum. S/S. New Gas Furnace, — \$18,500. FI 5-9067. (40)

OWNER TRANSFERRED

Will sacrifice, \$16,500. Beautiful 3 Bedroom Ranch. Attached Garage. Fenced in yard. Landscaped. In North Lake Country. Many extras. 356 8472. (42)

PARK RIDGE

2 bedroom, 2 baths, attached 1½ car garage. Enclosed porch. Full base-ment. \$26,000. Close to everything. By Owner. Call 825-2657 after 6 P.M. (41)